

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 182: Forslag til lov om reklamering for sundheds-ydelser.

Af sundhedsministeren (Birte Weiss)
(Fremsat 12/3 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden:

Indtil videre vil undervisningsministeren fungere som sundhedsminister, og så ser vi i øvrigt, om der ikke er en rigtig sundhedsminister i nærheden. Jo, dér kom hun. Tak til undervisningsministeren.

Forhandling**Jytte Wittrock (S):**

Vi har her et lovforslag, som omfatter reklamer og annoncer for sundhedsmæssig virksomhed udført af såvel autoriserede som ikkeautoriserede. Der er i forslaget fastsat fælles regler for offentlige og private sygehuse, private klinikker og privat praktiserende sundhedspersonale.

Der stilles krav om, at annoncering og reklamering skal være saglig, nøgtern og fyldestgørende. Det er målet, at der kun må være mulighed for at oplyse/annoncere på en sådan måde, at der er tale om reel vejledning og aldrig vildledning. Derfor må der ved annoncering kunne meddeles om fakta som f.eks. sundhedspersoners navn, virksomhed, stilling, adresse og træffetid, vilkår for handicappedes adgang osv. samt oplysning om undersøgelses- og behandlingsmetoder, ventetider og priser.

Loven omfatter også reklamering her i landet, når der er tale om, at behandling sker i udlandet. Det betyder en ligestilling af annonceringsmuligheder for f.eks. tandlæger, således at danske tandlæger får samme muligheder med hensyn til reklamering, som f.eks. svenske tandlæger har haft her i landet.

Sundhedsstyrelsen skal føre tilsyn med reklameringen efter denne lov, og formålet er altså at få et ensartet og sammenhængende regelsæt om reklamering for sundhedsydelser.

Der er dog én begrænsning i loven. Der må nemlig ikke reklameres i tv. Forslaget omfatter heller ikke reklamer for sundhedsprodukter, briller og kontaktlinser. Her er der ingen ændringer i forhold til nu.

Vi mener i Socialdemokratiet, at vi her har et lovforslag, som vil give borgerne en klart forbedret mulighed for gennem saglig, nøgtern og fyldestgørende oplysning om mulighederne i sundhedsvæsenet at vælge efter personligt behov, og vi kan derfor anbefale lovforslaget.

Jens Vibjerg (V):

I Venstre synes vi selvfølgelig, at vi skal have regler for reklamering, for, som ministeren skriver i sit lovforslag, reklamering for sundhedsmæssig virksomhed skal være saglig, nøgtern og fyldestgørende. Det mener vi i Venstre at al reklamering skal være og altså også inden for sundhedssektoren.

Dette lovforslag fra sundhedsministeren er dog meget restriktivt, ja, det er alt for restriktivt. Det kan ikke være rigtigt, at f.eks. et privat hospital ikke må reklamere for sine ydelser. Hvordan skal private hospitaler gøre opmærksom på deres ekspertise og muligheder, hvis ikke de må reklamere? Det kan ikke være på grund af bekymring for stigende sundhedsudgifter som følge af reklamer, for hvis man lader sig indlægge på et privathospital og har valgt det på baggrund af en reklame, sparer man det offentlige for en sundhedsudgift, fordi man betaler af egen lomme. Optikerne har også problemer.

Begrænsningen i privathospitalernes reklameadgang må alene skyldes regeringens uvilje mod alt, hvad der er privat. Det er en skam, at regeringen fortsat lider under disse dogmer. Selv om privathospitalerne kun udgør promiller af den danske sundhedssektor, har de været med til at give den offentlige sundhedssektor et spark fremad, men de offentlige sygehuse har fortsat behov for, at der er nogle, der bider dem i haserne, og derfor skal privathospitalerne have mulighed for at reklamere for deres aktiviteter.

Det er en noget oldnordisk tankegang, at man ikke må reklamere i tv. Her mangler desuden ligestilling på området, idet de offentlige sygehuse gerne må bruge tekst-tv. Til gengæld ved vi jo også, at satellit-tv ikke kan bremses af den

lovgivning, og hvad med Internettet? Grænserne bliver efterhånden flydende, så det er ikke fremsynethed, der præger ministerens lovforslag. Man kan vel nærmere sige, at det minder om, at da man i sin tid diskuterede reklamer i fjernsynet generelt, var Socialdemokratiet imod, men på det tidspunkt, hvor alle vidste, at reklamerne var uundgåelige. Ministeren foreslår jo her en lovgivning, der er langt mere restriktiv, end det er tilfældet i Forbudssverige.

Mit råd til ministeren skal derfor være: Gør lovforslaget mere moderne, så det passer til tidens krav. Venstre kan i hvert fald ikke støtte det i dets nuværende form.

Henriette Kjær (KF):

Det er udmærket, at man har gennemgået reglerne for reklamering for sundhedsydelser, og jeg synes, det er et meget godt stykke arbejde, der er blevet lavet i forbindelse med betænkningen »Regulering af reklameadgangen for sundhedsydelser«.

I Det Konservative Folkeparti finder vi det rigtigt, at de personer, der driver sundhedsmæssig virksomhed, nu må annoncere, som det er skitseret i lovens § 3, stk. 2. Det er et fremskridt for nogle. Desværre betyder det en tilbagegang for andre, at man nu vil lave fuldstændig ens regler for alle.

Optikere, psykologer og privathospitaler får indskrænket deres ret til at reklamere. Vi finder det noget overdrevent, at det nu skal forbydes optikere at reklamere for synsprøver og kontaktlinsetilpasning. Den reklame, der hidtil har været set, har jo på ingen måde været vildledende eller urigtig. Jeg synes faktisk, at optikerne har forvaltet deres reklameadgang pænt og sobert. Derfor undrer det os, at man ønsker at regulere det område så stramt, som tilfældet nu er.

Vi havde også håbet, at man med denne lov ville give privathospitalerne ret til at reklamere i tv. Det er udtryk for en lidt gammeldags holdning, at man vil forbyde tv-reklamer for privathospitalerne i Danmark, når vi på TV 3 kan sidde og se alle de forbudte ting. Udviklingen går i retning af et mere grænseoverskridende mediebillede, så det virker nærmest konkurrenceforvridende, at TV 2 Reklame ikke må sende reklamering for privathospitalerne ud, mens konkurrenten på TV 3 gerne må.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke bange for konsekvenserne af reklamering i fjernsynet. Det, vi hidtil har set, har været på et meget

oplysende og på ingen måde overdrevent niveau. men alt i alt må vi afvise lovforslaget. Det er en fremgang for nogle, men et tilbageskridt for andre, og på den baggrund kan vi ikke støtte forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Når vi i SF skal tage stilling til dette lovforslag om reklamer inden for sundhedsområdet, tager vi afsæt i to forhold.

For det første ønsker vi at sikre en så god, solid og saglig sundhedsoplysning som overhovedet muligt, og for det andet tager vi afsæt i, at markedet for sundhedsydelser jo er ganske specielt og har en noget anden karakter end de fleste andre markeder for almindelige varer, produkter og ydelser. Vi ved jo, som betænkningen, der ligger bag forslaget, også har understreget, at markedet for sundhedsydelser bl.a. er karakteriseret ved, at ydelserne langt hen ad vejen er vederlagsfri for den enkelte patient, og at det kan være meget vanskeligt at gennemskue de forskellige behandlingsalternativers kvalitet for patienten.

De to forskellige tilgange til reklamer på sundhedsområdet synes vi det foreliggende forslag har rimelig godt fat om. For det første bliver reklamering for flere sundhedsydelser i dag, f.eks. psykologhjælp, reguleret via forslaget, og det synes vi er en god ting.

Det understreges endvidere, at reklamering for sundhedsmæssig virksomhed skal være saglig, nøgtern og fyldestgørende. Det synes vi er rigtige krav at stille. Vi kunne i øvrigt ønske os, at den slags krav stilledes til flere produkter og ydelser i det danske samfund.

Vi lægger også vægt på, at tv-reklame for sundhedsydelser bliver forbudt, og i den forbindelse skal jeg ikke lægge skjul på, at det har været ganske provokerende for os, at Privathospitalet Hamlet på et tidspunkt førte sig ret hæmningsløst frem med reklamer for nogle af deres ydelser, f.eks. helbredsundersøgelser. Hvis man ser på andre lande, hvor sundhedsvæsenet i langt højere grad er kommercielt styret, end det er i Danmark, kan man jo se, hvordan man bruger ressourcer, mange ressourcer, på at undersøge raske mennesker i stedet for at bruge ressourcerne på at behandle syge mennesker. Det synes vi ikke er et eksempel, der er grund til at følge her i Danmark.

Derfor vil vi i det videre udvalgsarbejde være særlig optaget af, hvordan man kan styrke oplysningsdelen af hensyn til brugerne i den

annoncering, der finder sted for sundhedsydelser. Og vi vil være lige så optaget af, at reklamerne mere, kan man sige, holdningsbearbejdende og manipulerende tilsnit skal undgås i al annoncering inden for sundhedsvæsenet.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, fru Vibeke Peschardt, kan ikke være til stede, og derfor skal jeg fremføre følgende:

Lovforslaget om reklamering for sundhedsydelser har til hensigt at fastlægge nogle principper for, hvad der er saglig, nøgtern og fyldestgørende information til befolkningen om de fleste sundhedsydelser, hvad enten de leveres i offentligt eller privat regi.

Der er naturligvis behov for også på sundhedsområdet at gøre opmærksom på sine produkter eller ydelser. Og det hovedprincip, der er valgt som en ramme for reklameringen, er således den saglige og nøgterne information. Det udelukker samtidig – og det er også meningen – de mere blomstrende reklamer, som kendes inden for andre områder.

Reklamering kan ske på mange måder og i mange medier. Det, lovforslaget i hovedsagen forholder sig til, er de trykte og billedmæssige medier. Det er her, de store påvirkningsmuligheder ligger, og det er derfor også her, man har bestræbt sig på at gøre reglerne ensartede for de fleste sundhedsydelser. En undtagelse, der udtrykkelig er nævnt i forslaget, er briller, kontaktlinser og andre synshjælpemidler, der er omfattet af markedsføringsloven, medens derimod synsprøver m.v. er omfattet af bestemmelserne i dette lovforslag. Inden for rammerne af den nøgterne og saglige information kan reklameringen udmøntes i annoncering, dvs. at producenten eller udbyderen annoncerer sin ydelse efter lovens regler.

Også annonceringsreglerne er udformet efter princippet om nøgtern og saglig information. Det er i denne forbindelse vigtigt at bemærke, at loven også omfatter ikkeautoriserede sundhedsydelser eller personer som f.eks. hele det alternative behandlingssystem.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse kommer lovforslaget rundt om mange væsentlige problemstillinger af mere eller mindre reguleret art. Vi kan tilsige forslaget vores støtte.

Jan Kópke Christensen (FP):

Jeg skal meddele, at Fremskridtspartiet ikke støtter det foreliggende forslag. Der er mærk-

værdigheder i det, bl.a. det med tv-reklamerne. Altså man går ind og detailregulerer, hvad der må oplyses om i de forskellige reklamer.

Man siger, at det er en afbalanceret udvidelse af reklameadgangen, og det er vi da helt med på i Fremskridtspartiet. Men der er noget, som vi ikke rigtig forstår, og som jeg godt kunne tænke mig, at ministeren svarede på; hvis ministeren hører efter, kunne det måske være en fordel, men det er åbenbart ikke tilfældet. Ministeren er ikke interesseret i at høre, hvad der bliver spurgt om.

Jeg hæfter mig ved, at man godt vil regulere ned i mindste detalje med hensyn til, hvordan reklamen skal være. Der må være virksomhedsnavn, stilling, adresse, træffetid, herunder fravær, køn og alder, specialeanerkendelse, handicapadgangsforhold og handicapindretning af konsultation m.v. Det må der gerne oplyses om.

Men når man nu vil sætte alle disse grænser for, hvad der må reklameres for, vil jeg da gerne spørge ministeren, hvorfor det så ikke må ske i tv. Hvorfor må man ikke reklamere i tv, når man alligevel fra regeringens side regulerer? All right, lad os bare sige, at det er i orden. Hvis vi sagde, at det er o.k., at der reguleres, og at man gør det klart, hvad er det, der må oplyses om, hvorfor må det så ikke være på tv? Er der så stor forskel på tv og de øvrige medier med hensyn til reklamen, når man har sat grænser for, hvad der må oplyses om? Jeg synes i hvert fald, at der er noget, der slet ikke hænger sammen i den argumentation, der ligger i forslaget.

En tidligere ordfører – jeg tror, det var fra Det Konservative Folkeparti – var inde på TV 3, at vi altså har den kanal, uanset om vi kan lide den eller ej, og den må altså godt reklamere på det her område. Vi mener i hvert fald i Fremskridtspartiet, at det er konkurrenceforvridende over for netop TV 2.

Derfor vil jeg gerne have et klart svar på, hvad forskellen er på tv og de øvrige medier, når man klart og tydeligt definerer, hvad det er, der må oplyses om vedrørende sygdomsbehandling og sundhedspleje.

Vi har ikke denne mistro over for udøverne på området; vi tror på, at de kan gøre det pænt og anstændigt, og vi vil gerne høre, om der har været nogle grelle eksempler på det modsatte. Mig bekendt har der ikke været problemer på området, så det kunne jeg da godt tænke mig at høre lidt om. Der må vitterlig være nogle virkelig grelle eksempler på, at man har misbrugt bergerne i det her spil.

Vi tror ikke på det, og vi mener helt klart, at der selvfølgelig skal åbnes, også fordi vi må forholde os til virkelighedens verden, og virkelighedens verden er altså grænseoverskridende med hensyn til reklamer på alle de kanaler, vi kan tage ned. Det er vigtigt, at vi gør, hvad vi kan for at erkende, at vi lever i en verden, hvor det netop er muligt at reklamere også for sundhedsydelser.

Jeg erkender, at vi skal tage afstand fra det, hvis det er noget usobert, der foregår med hensyn til reklamer, Jamen så skal vi selvfølgelig tage afstand fra det. Men mig bekendt har der faktisk ikke været problemer.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre fra ministeren, om der vitterlig er belæg for at gå ind og regulere ned i de detaljer, som tilfældet er med det her forslag.

Vi siger altså nej til forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Ja, vi skal jo leve i virkelighedens verden, som hr. Køpke Christensen siger, men i en vis udstrækning er vi jo selv med til at skabe den virkelighedens verden, som vi ønsker at leve i, og det har vi da tænkt os at give vores bidrag til.

Vi mener, at det i alt væsentligt er et fornuftigt forslag. Vi ser overhovedet ingen grund til at udvide mængden af åndssvage reklamer i fjernsynet. Hvis man ser på den måde, reklamerne bliver brugt på i dag i fjernsynet – for vaskepulver og andre ting – hvor der overhovedet ikke er nogen som helst sammenhæng mellem det billedmateriale, man kaster i hovedet på folk, og så den faktiske virkning, kan man sige, at på det område er skaden begrænset. Den begrænser sig til, at det ikke virker sådan, som de siger.

Men når det drejer sig om sundhedsområdet og folks – hvad skal vi sige – krop og liv, må vi trods alt sige, at der er det vigtigt, at man ikke udsætter folk for den slags manipulation, som det er.

Jeg synes, det er vigtigt, at man holder sig for øje, at det, der hedder marked for sundhedsydelser, efter vores opfattelse på ingen måde bør eller kan sammenlignes med et marked for nogle almindelige produkter, altså hvor man kan sige, at skaden ved, at man får noget forskert, er begrænset. Den er kun begrænset til, at det selvfølgelig ikke virker.

Det er jo rigtigt, som også andre har været inde på, at det kan være ganske svært for borgerne at gennemskue, hvad der egentlig er kva-

litet, hvis man får kastet forskellige farveglitrende billeder i hovedet, der viser, hvordan noget virker.

Så vi må sige, at vi betragter det i al væsentlighed som en rimelig afbalanceret lov, og vi synes ikke, at der er nogen grund til at udvide reklameadgangen. Det, vi er interesseret i, er at sikre, at det, borgerne kan få, hvad enten det nu er på den ene eller den anden sundhedsklinik eller på et hospital eller hos den praktiserende læge, er af en høj kvalitet. Og dér kan det godt være, at der skal nogle andre kontrolredskaber ind i forhold til det at etablere et stort og sprudlende marked, sådan som det åbenbart altid er det vigtige for de borgerlige, selv i denne sammenhæng og i det her spørgsmål, hvor det handler om borgernes sundhed.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Så lad os få det på bordet. Lad os så høre fra Enhedslisten. Kom med bare ét eksempel på åndssvage reklamer på sundhedsområdet. Bare ét eksempel vil jeg gerne høre fra Enhedslistens ordfører.

Det kan man ikke komme med, og derfor er det jo meget, meget vildledende netop over for dem, der lytter til denne debat, at påstå, at det er det samme som vaskepulverreklamer osv., som er åndssvage, som det blev sagt fra ordføreren her.

Hvorfor skal man bruge sådan nogle metoder for at støtte et forslag som det her og nedkule netop de grundelementer, der ligger fra Fremskridtspartiets side om, at vi ikke skal have mistro til sundhedsydelser og den måde, de er opreklameret på eller har været det hidtil?

Der er ingen eksempler på det, i hvert fald ikke grelle eksempler. Selvfølgelig kan man altid finde en lille historie et eller andet sted i dagspressen, men stort set er der ingen problemer på området. Man kommer med et lovfor-slag, som der ikke er det mindste belæg for.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Ja, det er muligt, at det ikke interesserer hr. Køpke Christensen, men faktisk er der en sag, som, hvis der var blevet reklameret for den i fjernsynet, kunne have fået ret store konsekvenser også ud over, hvad den rent faktisk har fået, og det er den dér såkaldte Bonelocsag.

Hvis man ser på de reklamefilm, som firmaet udviklede dengang for at få læger rundt

omkring både i Danmark og i hele verden til at bruge det pågældende produkt, hvilke gode virkninger der ville være, og man i stedet forestiller sig, at den type reklamer kunne køres i fuldt flor over fjernsynet i den bedste sendetid, er jeg ikke i tvivl om, at det ville have øget salget ganske betragteligt og også været med til at påvirke både patienterne, borgerne og selvfølgelig lægerne til at bruge det pågældende produkt. Og det var en kæmpefejtagelse.

Derfor mener jeg simpelt hen, at man skal lade være med at have den slags ting. Man skal ikke bygge reklamer op omkring nogle forventninger, som efter min opfattelse alene er båret af hensynet til at skaffe sig profit på folks sygdom og folks eventuelle fysiske problemer.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg forstår, at Enhedslistens repræsentant er meget, meget langt ude nu.

For det første var det jo således, at der ikke var annoncering i dagspressen, hvad angår Boneloc-cementen. Det ved hr. Bruno Jerup udmærket. Derfor vil jeg sige: Hvorfor skal man bringe sådan nogle ting på banen, hvorom vi alle sammen ved, at det er uheldigt, at man åbenbart har fået overbevist lægerne på de forskellige hospitaler om, at det skulle de bruge? Men det har jo ikke noget at gøre med det, vi drøfter i dag. Intet.

Tror hr. Bruno Jerup, at hvis dette forslag bliver vedtaget, så kan der ikke ske det, som skete i Boneloc-sagen? Tror man helt oprigtigt i Enhedslisten, at det ikke vil ske fremover, at der kommer sådan nogle uheldige ting som Boneloc-cementen, og at ingen bliver opereret eller behandlet med nogle uheldige præparater osv., hvis det her forslag bliver vedtaget?

Det har jo intet med sagen at gøre. Intet. Der er ingen opreklamering i pressen som sådan, i annoncer osv., for den sags skyld heller ikke i TV 3, der jo har reklamer. Og hvad vil Enhedslisten gøre ved det? Er det det næste skridt, at man vil prøve at gå ind og justere – som man godt ved man ikke kan – med hensyn til TV 3?

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jamen sagen er lige præcis, vil jeg sige til hr. Kørpe Christensen, at det, som Fremskridtspartiet plæderede for, var jo netop, at man fik en udvidet adgang til at reklamere i dansk tv, og det må vel også indbefatte, at man kunne rekla-

mere for f.eks. det produkt, som vi snakker om, Bonelocproduktet, og at de reklamefilm, som man brugte i forhold til sundhedspersonalet, og som på nogle punkter var lidt uvederhæftige, faktisk kunne sendes i nogle forskellige redigerede udgaver i fjernsynet. Det var det, der ville være konsekvensen af det.

Det, som hr. Kørpe Christensen skal forholde sig til, er jo, at hr. Kørpe Christensen går ind for en udvidet adgang, hvor alt muligt skal kunne sendes ud, for borgerne skal nok kunne finde ud af at vælge, hvad der er rigtigt.

Nej, det har de ikke nogen chance for at gøre. Borgerne er nødt til at forlade sig på, at de produkter, som man udsætter dem for, er godkendt af ordentlig ekspertise, og at man ikke tillader hverken sundhedspersonale eller andre at bruge produkter, som faktisk er dårlige, eller som er skadelige for dem. Det vil sige, at man under alle omstændigheder er nødt til i høj grad at have, skal vi sige, andet fagligt kvalificeret personale til at vurdere tingene; det kan ikke gøres ved, at borgerne vælger mellem forskellige typer reklamer i fjernsynet.

Og det hjælper sådan set ikke, at det kommer i TV 3; det gør ikke sagen bedre.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg synes, det var fint, at vi nu hørte fra Enhedslistens repræsentant, at der intet belæg var for at kritisere de annoncer, der har været hidtil. Man fandt ikke ét eksempel, blev det understreget her i dag. Derfor er det mere eller mindre utroværdigt, når man begynder at hegle ned på dem, som fortsat vil annoncere i dagspressen og andre medier og for den sags skyld også i tv, hvor man efter Fremskridtspartiets opfattelse også skulle have lov til at reklamere. Så mener vi, det er helt omsonst at debattere videre med Enhedslisten. Der er ingen grund til det, for man har ingen eksempler på dårlig etik over for borgerne i reklamen i de medier, vi har haft hidtil.

Man detailregulerer det her med hensyn til, hvad der må stå i annoncerne; og når man gør det, så må hr. Bruno Jerup da give os ret i, at så sker der heller ikke noget ved, at der også kunne reklameres i tv-mediet, når man har detailreguleret det. Det må hr. Jerup da give Fremskridtspartiet medhold i.

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk Folkeparti mener heller ikke, at problemet er så stort, så der skal lovforslag til, og vi

kan ikke støtte forslaget. Vi mener ikke, at der er skabt så store problemer, at man nu må fremsætte sådan et lovforslag, som regeringen tilsyneladende har flertal for, men som ikke får Dansk Folkepartis støtte.

Naturligvis burde langt mere tillades inden for reklamer i al almindelighed, f.eks. vedrørende privathospitaler. Det er jo fuldstændig tåbeligt, at man ikke tillader, at de alternativer, der er til den dårlige offentlige service, får mulighed for at fortælle borgerne det. Det synes jeg ikke man kan være bekendt. Det er naturligvis også fuldstændig tåbeligt, at optikere nu bliver begrænset i forhold til den måde, de hidtil har annonceret på. Jeg synes, det er et meget restriktivt forslag. Man kunne sige, at det er ét skridt frem og mindst to tilbage.

Mig bekendt har der været nogle tilsyneladende uheldige eksempler med nogle plastikkirurger, der har haft kløerne i nogle uheldige patienter – jeg ved ikke, om det er direkte omfattet af det her forslag, det er ikke beskrevet på nogen måde – men der er jo andre midler til at komme den slags til livs på. Det har dagspressen jo taget sig af.

Lovforslaget er som sagt efter Dansk Folkepartis mening langt mere restriktivt, end det bør være, og vi har naturligvis slet ingen mulighed for at støtte sådan et lovforslag og vedtage det med de begrænsninger, det trods alt giver.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt takke det flertal af ordførere, som støtter lovforslaget.

Så er der flere, der har været inde på, at lovforslaget skulle være unødvendigt, og at det nærmest skulle være udtryk for en eller anden form for speciel betonagtig drilagtighed fra regeringens side. Det var ikke de ord, der blev brugt, men det var vel egentlig den måde, man kan tolke det på.

Det er jo ikke rigtigt. Det er jo ikke noget, regeringen som sådan har fundet på. Der ligger et meget grundigt betækningsarbejde bag dette lovforslag, og det er mundet ud i den betænkning, der hedder »Regulering af reklamer for sundhedsydelse«. Det vil sige, at en lang række af de mennesker, der befinder sig i branchen – eller i brancherne, skal jeg måske snarere sige – som er en del af det samlede sundhedsvæsen, selv har ment, at der er behov for en opstramning af regelsættet. Det er dem selv, der har ment, at der er behov for, lad mig bare kalde det sådan: en hjælp til selvhjælp til den form for

selvjustits, som selvfølgelig også er en meget vigtig del af det samlede mønster.

Der er jo ingen grund til at gøre det her mere kompliceret, end det er. Det er simpelt hen ud fra et ønske om, at der skal være saglighed, fairness og gennemskuelig på dette her område, og det er faktisk det, som lovforslaget handler om. Det drejer sig om at skabe nogle lige konkurrencevilkår for alle de aktører, der nu engang findes på det her område. Man kan sige det på den måde, at lovforslaget tilgodeser borgernes behov for nærmere oplysninger, uden at hensynet til borgernes beskyttelse bliver tilside-sat.

Dertil kommer, at lovforslaget skal ses i sammenhæng med, at der også på den øvrige del af sundhedsområdet er indført reklameringsregler, som varetager hensynet til borgerne. Reglerne om reklamering efter lægemiddelloven og levnedsmiddelloven er inden for de seneste år ændret og tilpasset udviklingen, og det er der så også tale om på dette felt.

Mange vil sikkert sige: Ja, det var da egentlig også på høje tid, for hvorfor skal der dog ikke være en sammenhæng i den måde, vi agerer på? Al reklamering på sundhedsområdet, både for produkter som f.eks. lægemidler og kosttilskud og for ydelser som sygdomsbehandling og anden sundhedspleje vil herefter være reguleret i en tidssvarende lovgivning.

Og hvad betyder det her så i praksis? Ja, det betyder, at lægen, materialisten, healeren og hvem man ellers kunne finde på at nævne, herefter skal forholde sig til tre overskuelige regelsæt, som har det fælles træk, at de grundlæggende varetager borgernes interesser. Mere indviklet er det her ikke, og jeg tror, der vil være en vidtstrakt forståelse for, at det er rimeligt, at vi laver noget sådant.

Så blev jeg spurgt af hr. Køpke Christensen, om der er forskel på reklamering i tv og i andre medier, og til det spørgsmål vil jeg svare: Ja, det er der.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil gerne have at vide af ministeren, om ministeren mener, at man har nemmere ved at foregøgle befolkningen noget, når det foregår på en tv-skærm, frem for i de øvrige medier.

Ud fra den betragtning, at man jo på forhånd har fortalt dem, der udfører sundhedsydelse, hvad de må oplyse om, så man på forhånd ved, hvilke begrænsninger der er med hensyn til

oplysning om sundhedsydelse, så må ministeren meget undskyldte, så forstår jeg ikke, hvorfor det er nemmere at manipulere via en fjernsynsskærm, end det er via de øvrige medier.

Det er på forhånd klart defineret fra ministerens side med det her lovforslag, hvilke oplysninger reklamerne må indeholde, og det er da underordnet, om man får de oplysninger pr. lyd, pr. foto i en avis eller pr. billede på en tv-skærm. Jeg synes faktisk, det viser noget om, hvor gennemtænkt det her forslag er: Det er overhovedet ikke gennemtænkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om afholdelse af vejledende folkeafstemning om amtskommunernes nedlæggelse.

Af Aage Brusgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 25/2 97).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som det fremgår af titlen på forslaget, drejer det sig om, at man ønsker, der skal afholdes en vejledende folkeafstemning om nedlæggelse af amtskommunerne.

I bemærkningerne til lovforslaget er der henvist til, at mange års debat om amtskommunernes berettigelse fører til, at det nu er på tide, at

befolkningen tager stilling til spørgsmålet. Derudover henviser man også til, at resultatet af en folkeafstemning vil kunne indgå i Opgavekommissionens arbejde.

Nu kan det jo godt undre en lille smule, at Fremskridtspartiet fremsætter et sådant forslag blot tre måneder efter, at Folketinget har førstebehandlet Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis beslutningsforslag om nedlæggelse af amtskommunerne. Det var det, der hed beslutningsforslag nr. B 61.

Ved den lejlighed gav de fleste partier udtryk for, at Opgavekommissionen skal have mulighed for at gennemføre sit arbejde i fred og ro. Jeg vil nu ikke påstå, at det er sådan, at man i beskrivelsen af den almindelige atmosfære i Opgavekommissionen kan tale om stilhed, for der er naturligvis mange, mange forskellige meninger, men jeg tror, det er vigtigt, at man får arbejdsro til at lade de forskellige meninger brydes i kommissionen.

Da man drøftede forslaget her for en tre måneders tid siden, mente regeringen også ligesom et flertal af partierne, at man skulle skabe den arbejdsro. Det mener vi fortsat, og derfor tilslutter vi os ikke forslaget.

Frederik Nørgaard (S):

Spørgsmålet om amternes beståen har Folketinget haft mulighed for at tage stilling til mange gange inden for de senere år, og som også nævnt af indenrigsministeren har vi i denne samling taget stilling til beslutningsforslag nr. B 61 fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti.

Dengang som så ofte tidligere var der et stort flertal, der tog afstand fra forslaget, og som henviste til den opgavekommission, der er nedsat af indenrigsministeren. Dens opgave er jo at vurdere, om den nuværende opgavefordeling mellem stat, amt og kommuner er den mest hensigtsmæssige, og hvis ikke at komme med forslag herom.

I respekt for det arbejde, der foregår, men også fordi vi i Socialdemokratiet er tilhængere af amternes beståen, skal jeg på mit partis vegne afvise forslaget.

Bodil Thrane (V):

Jeg kunne næsten nøjes med at tilslutte mig Socialdemokratiets ordførertale, men alligevel må jeg hellere sige på Venstres vegne, at Venstre ikke kan støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag.